

## Posudek oponenta bakalářské práce

Název: Mírové smlouvy v pohusitských Čechách (1440-1453)

Autor: Libor Šimůnek

Studijní program: B1101 Matematika

Studijní obor: Historie se zaměřením na vzdělávání

Vedoucí diplomové práce: PhDr. Zdeněk Beran, Ph.D.

Oponent: Doc. PhDr. Martin Šandera, Ph.D.

---

Téma je bezesporu zajímavé a má potenciál být přínosné, cíle jsou v úvodu jasně staveny, ale svou náročností je adekvátní spíše pro diplomovou či rigorózní, než pro bakalářskou práci.

Autor vychází z 22 listin a čerpá nejen z edic, ale i archivního fondu Historica Třeboň, což je chvályhodné, výčet použité odborné literatury však vykazuje značné rezervy, postrádám práce Dalibora Janiše, klíčovou monografii Roberta Šimůnka i sledování historiografické produkce hradeckých historických pracovišť.

Ke slabinám práce řadím kapitolu č. 2 „Historický kontext“, je pouhou kompilací, většina odkazů vychází z jediného zdroje - Petr Čornej – Milena Bartlová, Velké dějiny zemí Koruny české VI (1437-1526). Autor se tu nevyhnul o některým dílčím pochybením (např.– s. 6 Rokycana nebyl prohlášen za nejvyššího úředníka v duchovním právě, ale v duchovní správě... synoda v Kutné Hoře se neuskutečnila mezi léty 1443- 1444, ale v červenci 1443, s. 9 neodpovídá skutečnosti, že se k bitvě u Rokycan pouze schylovalo, ale „k té nakonec nedošlo“ – bitva se 4 června 1450 konala, byť byla krátká a mnohem méně krvavá, než se očekávalo...) Nerozumím také, proč L. Šimůnek vynechává predikáty – např. Jan Kolda (bez ze Žampachu) a dal.

Jádro práce – tj. rozbor a zhodnocení mírových smluv (byť sám termín mírová smlouva není z hlediska dobového chápání přesný) považuji za mnohem zdařilejší a je zde znát dobré metodické vedení školitele. Pozitivně hodnotím rozbor formální stránky listin, vzájemnou komparaci, snahu statistky postihnout a zhodnotit význam užitých jazykových prostředků a porozumět dobové právní terminologii. Analýza mírových smluv a následná komparace byly provedeny pečlivě a práce zde dosáhla jasných a průkazných výsledků.

Nevhodná je ale podoba poznámkového aparátu (ač jinak nemá autor s citační normou problémy, což bohužel není samozřejmostí ani u diplomantů) ve 4. kapitole „Analýza obsahu mírových smluv“, listiny zde jsou uvedeny bez odkazu na zdroj, ten si čtenář musí dohledat

v tabulce v příloze, přitom právě zde by zasazení dobového kontextu bylo na místě. Ani systém tabulky není přehledný, autor zmíněné texty (smlouvy o příměří, mírové smlouvy atd.) neřadí chronologicky podle data vydání, jasné ovšem není ani rozdělení podle typologie a tematického zaměření.

Více pozornosti by mělo být věnováno landfrýdním institucím a roli hejtmanů jako rozsudců a nejvyšší soudní autority v jednotlivých krajích. Nerozumím také, proč autor neanalyzoval List mierný z 29. ledna 1440, který je klasickým příkladem mírové dohody a mohl být výraznou inspirací i pro další listiny spojené s uzavřením příměří či míru v době polipanského bezvládí. Mírové dohody z tohoto období také evidentně čerpaly ze starších nálezů zemského soudu, užití prostředky jako „ležení“ či braní náhrady „v křesťanech i židech“ opakovaně užívala v rámci výkonu exekuce právě tato instituce. Vzhledem k roli Oldřicha z Rožmberka by si zasloužila pozornost i Rožmberská kniha ze 14. století, je dokladem tvůrčího právního myšlení a ukazuje schopnost češtiny být právním jazykem. Stejně tak by měla být využita Práva zemská Ondřeje z Dubé, ale uznávám, že zde už téma svou náročností opravdu klade nároky adekvátní spíše diplomové či rigorózní práci.

Nepříliš zdařilá je bohužel podoba závěru, autor evidentně nevěděl, jak ho uchopit, některé věty by patřily spíše do úvodu, jde spíše o shrnutí postupu a provedených prací, než rozbor a zhodnocení hlavních výsledků.

Závěr: I přes uvedené výtky text bezesporu splňuje nároky kladené na bakalářskou práci a dosažené výsledky jsou přínosné. Práci Libora Šimůnka proto doporučuji k obhajobě.

V Hradci Králové 13.8. 2019

Doc. PhDr. Martin Šandera, Ph.D.